

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010200
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2022:3620010200.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovanej H. S., pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.), na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaná H. S., J.. XX.XX.XXXX I. K., Y. G. G., Z. H. Č.. XXX/XX,

je vinná, že:

ako matka maloletého S..Y., J.. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske číslo 2P/93/2016-31 zo dňa 09.01.2017, právoplatným a vykonateľným dňa 03.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín číslo 4Cop/28/2017-63 zo dňa 08.06.2017 bol upravený styk otca S. Y. s maloletým synom S..Y., J.. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým v každú stredu od 15.00 h do 19.00 h a v každý nepárny kalendárny týždeň od piatka od 15.00 h do nedele do 18.00 h, s tým, že otec je oprávnený maloletého prevziať a povinný odovzdať v stanovenom čase v mieste trvalého bydliska dieťaťa a matka maloletého je povinná na rovnakom mieste dieťa otcovi odovzdať a dieťa po ukončení styku otca s dieťaťom prevziať a zároveň je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť, v dňoch 15.05.2019, 22.05.2019, 29.05.2019, 05.06.2019, 07.06.2019 až 09.06.2019 vrátane, 12.06.2019, 03.07.2019, 05.07.2019 až 07.07.2019 vrátane, 10.07.2019, 17.07.2019, 19.07.2019 až 21.07.2019 vrátane, 24.07.2019 v mieste trvalého bydliska maloletého v obci G., J. W. Z. H. Č.. XXX/XX otcovi maloletého S. Y. neumožnila styk s maloletým synom S..Y., J.. XX.XX.XXXX a tento styk otca s maloletým sa neuskutočnil, pretože sa obžalovaná s maloletým synom S..Y., J.. XX.XX.XXXX v mieste jeho trvalého bydliska nenachádzala, bola v tom čase s maloletým S..Y., J.. XX.XX.XXXX v Spolkovej republike Nemecko, hoci v uvedených dňoch nebolo o jej návrhu o udelenie súhlasu namiesto otca S. Y. s vystaňovaním maloletého S..Y., J.. XX.XX.XXXX do zahraničia, ktorý podala dňa 08.09.2016 na Okresný súd Partizánske právoplatne rozhodnuté, Okresný súd Partizánske až uznesením pod č. k. 4P/24/2016-539 zo dňa 23.07.2019, vykonateľným dňa 08.08.2019, právoplatným dňa 23.01.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoP/54/2019-616 zo dňa 14.11.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým udelil súhlas H. S. namiesto otca S. Y. vycestovať s maloletým synom S..Y., J.. XX.XX.XXXX do cudziny (Nemecka), do právoplatného skončenia konania vo veci samej, a tiež udelil súhlas H. S. namiesto otca k prihláške na plnenie povinnej školskej dochádzky, maloletým S..Y., J.. XX.XX.XXXX v škole v Nemecku, pričom obžalovaná H. S.Í. sa uvedeného konania dopustila aj napriek tomu, že Okresný súd Partizánske uznesením č.k. 4Em/1/2017-78 zo dňa 14.03.2018, právoplatným dňa 20.04.2018 nariadil výkon právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Partizánske číslo 2P/93/2016-31 zo dňa 09.01.2017, právoplatného a vykonateľného dňa 03.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín číslo 4Cop/28/2017-63 zo dňa 08.06.2017 o úprave styku oprávneného S. Y. s maloletým S..Y., J.. XX.XX.XXXX, Okresný súd Partizánske následne výzvou sp. zn. 4Em/1/2017 zo dňa 28.05.2018, ktorá bola obžalovanej doručená dňa 01.06.2018 vyzval H. S., aby sa dobrovoľne podrobila právoplatnému a vykonateľnému rozsudku Okresného súdu Partizánske číslo 2P/93/2016-31 zo dňa

09.01.2017, právoplatnému dňa 03.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín číslo 4Cop/28/2017-63 zo dňa 08.06.2017 o úprave styku oprávneného s maloletým S..Y., J.. XX.XX.XXXX a upozornil ju na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí, a keďže výzva na podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu zo dňa 28.05.2018 zostala bezvýsledná a nevedla obžalovanú k tomu, aby dobrovoľne a v celom rozsahu plnila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím o úprave styku, Okresný súd Partizánske uznesením sp. zn. 4Em/1/2017-166 zo dňa 16.11.2018, právoplatným dňa 10.05.2019 vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného S. Y. o úprave styku oprávneného s maloletým S..Y., J.. XX.XX.XXXX uložil H. S. pokutu vo výške 200 €,

t e d a :

po tom, čo sa proti nej bezvýsledne použili opatrenia v civilnom procese smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu, marila výkon takéhoto rozhodnutia,

č í m s p á c h a l a :

prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 349 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a určuje skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora zo dňa 27.10.2020 pod Pv 247/19/3305-40, pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.), po jej preskúmaní samosudca vydal trestný rozkaz. Proti trestnému rozkazu podala obžalovaná v zákonnej lehote odpor, z uvedeného dôvodu samosudca nariadil a dňa 11.04.2022 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaná k obžalobe v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásila, že je vinná v celom rozsahu podľa obžaloby. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedala kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovanej po zistení stanoviska prokurátora a obhajcu uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste. Súd skutok právne kvalifikoval ako prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.), pretože skutkový stav vyplývajúci zo zabezpečených dôkazov zodpovedá tomuto právnomu záveru. Zavinenie obžalovanej je dané vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. Obžalovaná porušila chránený verejný záujem na rešpektovaní úradných - v tomto prípade súdnych rozhodnutí vo veci starostlivosti o maloletého.

Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásenia obžalovanej, prečítal listinné dôkazy majúce význam pre dokazovanie vo veci výroku o treste a zistil tento skutkový stav rozhodný pre rozhodnutie vo veci samej.

Obžalovaná sa na hlavnom pojednávaní priznala k spáchaniu skutku. Urobila vyhlásenie o vine, skutok oľutovala. Využila právo nevypovedať.

Podľa výpisu z REGOB na č.l. 355 obžalovaná je matkou troch maloletých detí, nar. 2013 - mal. S. Y., J.. XXXX - S.. S. S.H. M. J.. XX.XX.XXXX - S.. X. S..

Podľa výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov na č. l. 388 nebola do času skutku obžalovaná postihnutá za priestupok.

Podľa odpisu z registra trestov na č. l. 389 obžalovaná dosiaľ nebola súdne trestaná.

Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni na č.l. 387 nie je obžalovaná evidovaná ako zamestnanec na Slovensku.

Prokurátorka navrhla po vykonanom dokazovaní uložiť obžalovanej trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby za priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, l/ Tr. zák. s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v prvej polovici zákonného rozpätia. Obhajoba navrhla prihladiť na vyhlásenie obžalovanej a uložiť trest primeraný okolnostiam spáchania skutku, ako aj osobe obžalovanej a zväžiť uloženie alternatívneho trestu. Obžalovaná uviedla, že skutok ľutuje.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Trestná sadzba pre žalovaný prečin je v osobitnej časti Trestného zákona uvedená v rozpätí jeden až päť rokov odňatia slobody. Súd ukladal trest samostatný.

Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., obžalovaná sa k trestnej činnosti pred súdom priznala, oľutovala ju, podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., pretože viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, nespáchala priestupky ani trestný čin, prihliadol aj k § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože napomáhala objasňovaniu trestnej činnosti - urobila vyhlásenie o vine, vzdala sa tak práva dokazovania jej viny prokurátorkou. Za prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. tak zákonné rozpätie bolo 12 až 44 mesiacov odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu, súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom. Obžalovaná dosiaľ nebola súdne trestaná, má vyživovaciu povinnosť k trom deťom, najmladšie nemá ani tri roky, zdržiava sa v Nemecku. Ukladajúc trest tak, aby čo najmenej zasiahol rodinu obžalovanej, prihliadnuc aj na to, že obžalovaná využila právo nevypovedať, teda súd nemal možnosť bližšie preskúmať možnosť ukladania alternatívnych trestov, súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody s podmieneným odkladom je najúčinnjší a najprimeranejší aj z dôvodu prevencie pred prípadným opätovným páchaním trestnej činnosti. Súd obžalovanej uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby aj dolnej hranici zákonného rozpätia skúšobnej doby s poukazom na to, že aj do budúca je potrebné zabezpečiť výkon súdneho rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Alternatívne tresty by preto neboli tak účinné (napr. peňažný trest by zasiahol rodinu obžalovanej, tá pritom stále vychováva dieťa do troch rokov, trest povinnej práce je rovnako nevykonateľný o to viac, že obžalovaná sa zdržiava v cudzine, trest domáceho väzenia obdobne, s otáznou preventívnou funkciou, a sťažujúci právo styku otca s dieťaťom). Hrozba premeny trestu v prípade, že by obžalovaná chcela konať do budúca tak, ako v skutkovej vete rozsudku, bude motivovať obžalovanú k rešpektovaniu súdneho rozhodnutia.

Je potrebné, aby si uvedomila, že právo a povinnosť osobnej starostlivosti o dieťa neznamená výlučné osobovanie si práva rozhodovať o dieťati na úkor práva druhého rodiča. Každé obmedzenie práva druhého rodiča musí byť buď výsledkom vzájomnej dohody rodičov alebo mu predchádzať vykonateľné rozhodnutie súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.